

Včera - Vondráčková, Helena

Včera – jedno z miliónů slov.
/A jak nádherně zní /
Včera – zní jak nejryzejší kov.
/Voní jak vlasy tvý /

Teď mi zní jak tichý déšť,
jako tóny, jimiž dám se ve snu nést.
Zas o lásce sním jak včera,
zase kráčím s ní jak včera
měkkou tmou a mraky nebem jdou.

Včera – zní to stejně jako "dnes".
/Jak to nádherně zní /
Včera – včera z parků voněl bez.
/A já stál vedle ní /

Poslouchám to slovo dál,
je jak píseň, kterou v dálce kdosi hrál.
Den je nádherný jak včera,
ptáci zpívají jak včera.
Jak se zdá, tak jiná jsem jen já.

Včera – jak je krátký jeden den.
/A jak dlouhý se zdá /
Včera – čtu to slovo z bílých stěn.
/Už ho nazpaměť zná /

Jednou jen jej vyslovím
a pak rozplyne se tiše jako dým.
A já vím, že víc je zítra,
zas mu půjdu vstříc, už zítra.
V řadě dní to není poslední.
To není poslední.
Ne ne ne není poslední...